DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VI. ZATURDAG den 28sten FEBRUARY, 1818. N. 9.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven door William Lee, Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

Curaçao den 26sten February 1818.

NAAR AMSTERDAM

Of eenige andere haven in het Koningryk Holland,

Legt op aanneemlyke voorwaarden by privaat contract ter inlading gereed.

Het Brikschip

VRIENDSCHAP,

KAPT. T. T. DYKSTRA.

Te bevragen by de Capitein aan boord of ten kantore van

JUTTING & RUTGERS.

Curaçao den 26sten Feb. 1818.

NAAR LONDON,

Of naar eenige andere haven in Europa tusschen Bordeaux en Hamburg, beide plaatsen daaronder begrepen,

LEGT IN LADING

De snel zeilende Engelsche brik

A L B I O N,

Kapitein JAMES RUSE,

Groot volgens register 168 tonnen, zynde gekoperd, en staat op Lloyd's Lyst onder letter A. 1. zal op modeste condities vracht neemen. Verder te bevragen by,

ZIEGLER & ROCHE.

Curaçao, 25th February, 1818.

FOR LONDON,

Or any Port on the Continent of Europe, between Bordeaux and Hamburgh, both inclusive, the fast sailing British brig

A L B I O N,

JAMES RUSE, Commander,

Burthen per register 168 tons, coppered and copper fastened, and stands A. 1. at Lloyd's; will take freight on moderate terms. For further particulars apply to

ZIEGLER & ROCHE.

SCHEPEN IN LADING.

NAAR AMSTERDAM,

Het Fregat Schip

SARA MARIA,

KAPT. J. M. JETTER,

Vertrekt zonder uitstel medio April.

EN

Het Fregat Schip

Z E E M E E U W,

KAPITEIN J. R. BONING.

NAAR HAMBURG,

Het Galjot Schip

E L I Z A B E T H,

KAPT. H. BLOHM.

Voor Vracht of Passagie gelieve men zich by de ondergeteekenden te addresseeren.

BING & JUTTING.

Curaçao den 13den February 1818.

FOR JAMAICA.

The brig

J O H N,

CAPTAIN BOLWICK,

Will sail in all this month. For freight or passage apply to

DEMEZA & DELVALLE.

Curaçao den 13den February 1818.

TE KOOP OF TE HUUR.

HET [illegible] Huis No. 200 in Prince Straat, [illegible] met alle gerylfykheden. Te bevragen by P. VANSTEENBERGH, No. 110, Breede Straat.

Fiscaals's Kantoor, 27sten Feb. 1818.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 21, en

De Ronde Broden 22 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Curaçao den 12den February 1818.

ALLE de genen, zoo blanken als vryelieden, die geene middelen van bestaan hebben, gelyk ook slaven wier meester geen employ voor hen hebben, worden hierby in de gelegenheid gesteld om hun onderhoud te verdienen, door zig by den Wel Edele Gestrenge Heer H. J. Abbring Eerste kapitein Ingenieur aan te melden, om voor het land te werken. Zy zullen daaglyks eene toelaag aan geld, of rantsoen in natura genieten.

Ter Ordonnantie van zyne Excellentie den Vice Admiraal Gouverneur Generaal.

WM. PRINCE,
Secretaris.

Curaçao den 27sten February 1818.

ADVERTISSEMENT.

DE ondergeteekende zal, in qualiteit als Administreerende Diacon van de Kerken-kas der Hervormde Gemeente alhier, op publieke Vendue, voor afbraak verkoopen, het Huis staande en geleegen aan de oude begraafplaats buyten de Stadspoort, toebehoorende aan voornoemde Kerken-kas. Die daarin gading hebben, komen op aanstaande Donderdag den 5den Maart des morgens ten 9 uuren in het Pakhuis van de Heeren Demeza & Delvalle, en doen in het koopen hun voordeel. De kooper zal echter gehouden zyn, het bovengemeld huis terstond na den koop te laten afbreken.

C. SPENCER.

TALLETTA PETRONELLA BEUTNER, wonende alhier huisvrouwe van den thans uitlandigen Henry Hutching, voor zoo veel desnoods ten dezen geadsisteerd met haren curator adlites Claude François Römer postuleerende procureur voor de Hove van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, doet op bekomene permissie en authorisatie van den Edele Achtbare Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, door my Deurwaarder en Gerechts Bode.

Openlyk en by Edicte Dagvaarden voornoemde Henry Hutching, thans uitlandig, tegens Donderdag ter eerste ordinaire sessie van de Edele Achtbare Heren Raden Commiss: die wezen zal na den eersten April 1818 des morgens ten tien uren, voor welgem. Edele Achtbare Heren Raden Commissarissen.

Om het twede defaut te zien verlenen, of wel het eerste verleende defaut te purgeren, de kosten daarop gevallen te refunderen en voorts als nog aan te horen zodanigen Eisch en Conclusie, als ten dienenden rechtdage uit name en van wegens de Eisse: zo als dezelve ten dezer is agerende. tegens den gede. zal worden gedaan en genomen, ten einde den band des huwelyks tusschen de Eisse: en den ged: gesubsisteerd hebbende, by vonnisse van welgemelde Edele Achtbare Raad, uithoofde van des Geds. meer dan vyf jarige absentie, zal worden verklaard te zyn gedissolveerd, daarop te antwoorden en verder voort te procederen als naar style, met de kosten ofte &c.

Aldus voor de tweede maal gepubliceerd op Curaçao den 16den February 1818.

C. F. ROMER,
Procureur.
TH. D. KOCK,
D. & G. Bode.

Curaçao den 27sten February 1818.

DOORDIEN myn zoon Mighel Cambiaso van voornemen is, het Eiland binnen korten tyd te verlaten, zoo is de Tuin Zorg Vlied (alias) Bragasmit te koop, als mede een gedeelte der Slaven. Tevens is te huur het Concert Huis, benevens het er naast aan gelegen Huis met Regenbak en Coraal onder N. 222 te bevragen by DEW. D. W. CAMBIASO.

CORNELIA MEYENBORGH, wonende alhier, huisvrouwe van den thans uitlandigen Andries Pieter Borgstrom, voor zoo veel des noods ten dezen geadsisteerd met haren curator adlites Claude François Römer, postulerende procureur voor den Hove van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, doet op bekomene speciale permissie en authorisatie van den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, door my deurwaarder en gerechts Bode, Supra Bondantie, openlyk en by Edicte dagvaarden voornoemde Andries Pieter Borgstrom, thans uitlandig, tegens Donderdag ter eerste sessie van den Weledelen Achtbaaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, die wezen zal na den eersten May 1818, des morgens ten tien uuren.

Om te zien dienen van intendit met de verificatien daartoe behorende en daarop te zien recht begeren, alles met de kosten ofte &c.

Aldus voor de vierde maal gepubliceerd op Curaçao den 16den February 1818.

C. F. ROMER.
Procureur.
TH. KOCK.
D. & G. Bode.

TRANSLAAT.

Militaire Commandantschap.

Heden te twe uur in de morgen, heb ik van den Auditeur van oorlog Don Ignacio Uzeley, letterlyk het volgende ontvangen.

"Zyne Excellentie Don Pablo Morillo, Generaal in Chef heeft my een brief van de volgende inhoud geschreven."

"Barbacoa 17den February 1818.

"*Waarde Uzelay.*—Gisteren hebben de vyanden (gelyk U bekend is) ons met veel drift geattakeerd, en na een levendig vuur, gedurende een uur door Navarra en Castillo opgehouden, wierden zy volledig verslagen, met verlies van byna alle haare infantery, waarvan meer dan de helft gesneuvelt, gewond of kryggevangen zyn.

De voornaamste staf officier (Soublet) is gesneuveld, en colonel Anzoategui gewond. Dus hebben dat geipuis, hunne vermetelheid duur betaald; en hadden wy eenige kavallery, wy zouden gisteren het groot genoegen gehad hebben, een einde met de gansche Republiek en deszelfs opperhoofd te maken, dog ik hoop dit dezen avond te volbrengen.

Lopez zal zich met meer dan 500 man kavallery en ruim 300 man Infantery by my voegen, wanneer wy hun geregeld zullen aanvallen, en hun ophouden, om aan Calzada tyd te geven tegen Apure te ageeren, en zich van hunne Ruitery en wat zy verder mogen hebben meester te maken en te verdelgen.

Zodra Lopez zich by my gevoegd zal hebben, ben ik van mening naar Sombrero te gaan, en hun een slag te leveren die een einde met hun zal maken.

Activiteit en standvastigheid, en betrouwd steeds op uw toegenegen vriend.

(Was geteekend). MORILLO."

Ik deel U dit mede tot uw narigt.

(w. g.) FRANCISCO XAVIER UZELAY.

Tot dezelfde einde communiceer ik dit aan UEd. God spaar UEd. Valencia den 20sten February 1818. (w. g.) JOSE PEREYRA.

Aan den Commandant van Puerto Cabello.

Vertaald door my DELVALLE,
Gouvernements Translateur.

Publieke Inschryving.

Curaçao den 20sten February 1818.

INGEVOLGE authorisatie van zyn Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. by inschryving aan de meestbiedende verkopen ongeveer Zeven Duizend Guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd op en betaalbaar by het Departement van Koophandel en Kolonien in 's Hage, alle op twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Tractementen en Soldyn over de maand February 1818.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Maandag den 2den Maart dezes jaars 's middags om 12 uuren, aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornd.

Zullende het antword op dezelve ter zelve plaatse gegeven worden op den 3den Maart.

Den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd. NUBOER.

Publieke Inschryving.

Curaçao den 20sten February 1818.

INGEVOLGE authorisatie van zyn Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. by inschryving aan de meest biedende verkopen ongeveer Vyf a Zes Duizend Guldens Hollansch Courant in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd op en betaalbaar by het Departement van Koophandel en Kolonien in 's Hage, alle op twee maanden na zigt zynde voor aangekogte Vivres ten dienste van het Militaire garnisoen over de maand February 1818.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Maandag den 2den Maart dezes jaars 's middags ten 12 uuren aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve ter zelve plaatse gegeven worden op den 3den Maart.

Den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd. NUBOER.

Curaçao den 27sten February 1818.

PUBLIEKE VERKOPING.

INGEVOLGE authorisatie zal den ondergeteekende Magazyn Meester van alle s'Lands Magazynen alhier by publieke opveiling op aanstaande Maandag den 2den Maart des morgens om 10 uuren binnen het Fort Amsterdam laaten verkoopen, een party Tarwe Meel, gezouten Spek, ledige Genever Kelders en Vlessen, en ledige vaten.

G. C. MULLER.

Curaçao den 20sten February 1818.

BEKENDMAKING.

DE ondergetekenden verzoeken, *voor het laatst*, een ieder die hun verschuldigd zyn, hunne rekeningen tot 31sten December ll., uiterlyk voor het begin der aanstaande maand te vereffenen, zullende zich anderzins in de onaangenaame noodzakelykheid bevinden, hun door middal van rechten daartoe te noodzaken.

C. W. JUTTING & Co.

TE KOOP.

By C. W. JUTTING & Co. een party Deelen a *Drie Stuivers* de voet, Rodewyn, en Boter.

Curaçao den 13den February 1818.

DE ondergetekende van mening zynde binnen kort van deze eiland te vertrekken, waarschouwd hy aan een ieder die het mogten aangaan; dat alle de genen die vermenen mogten enige pretentie tegen hem te hebben, zy zig zullen binnen den tyd van vyftien dagen by hem te vervoegen om betaling te erlangen, alzo verzoekt hy aan een ieder die aan hem verschuldigd zyn, binnen de boven bepaalde tyd met hun verschuldigde by hem voor te komen. Waarschouwende tevens dat na de expiratie van den bepaalde tyd van vyftien dagen alle de vermeende pretentien tegen hem als nul en van gene waarde geconsidereerd zal zyn, en tot euwige silecium gedoemd.

JN. VENCE.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

23.	golet Rosa, Perron,	Spaansche Kust
	—— Goede Hoop, Degraaf,	Puer. Cabello
	—— Alexandria, Coolman,	Aruba
	—— Santo Cristo, Montero,	Maracaybo
24.	brik Eliza, Cavelier,	Port-au-Prince
	bark Goede Hoop, Eltino,	Spaansche Kust
26.	brik Drie Gebroeders, Hillebrant,	Amsterdam laatst Aruba
27.	golet St. Theresa, Estrada,	Coro

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

21.	bark Fortuin, Hansen,	Spaansche Kust
23.	golet N. S. del Carmen, Malabe,	Puerto Cabello
	bark Toevallig, Frolyk,	Aruba
24.	golet Goede Hoop, Degraaf,	Puer. Cabello
25.	—— Twee Zusters, Simon,	ditto
	—— Admiraal van de Capellen, Diedenhoven,	Bonaire
	—— Rosa, Perron,	Puerto Cabello
27.	—— Alexander, Coolman,	Aruba
	brik L'Eole, Bernard,	Martinique

De Heer W. A. Van Spengler, is door Zÿne Excellentie den Vice Admiraal Gouverneur Generaal, als beëedigd Translateur in de Nederduitsche, Engelsche, Fransche en Hoogduitsche talen aangesteld.

Zÿner Majesteit's fregat Euridice, kapitein Polders, is alhier Zaturdag des voormiddags gearriveerd, na de schoener Harmonie tot La Guaÿra te hebben geconvoÿeert.

De Euridice heeft op deszelfs reis naar St. Eustatius een vloot koopvaardÿ schepen gezien, en sprak een derzelve, welke berigtede dat zy naar Jamaika bestemd waren, zag op dezelfde dag een kaper schoener, waarop zÿ gedurende drie dagen jagt deed; de laatste dag bekalmd wordende, redde de kaper zich met roeijen.

Op den morgen van Donderdag zeilden binnen vier mÿlen van deze haven een Hermaphrodiet brik en een schoener voorbÿ, verondersteld wordende een kaper en deszelfs prÿs te zÿn.

Wÿ vernemen van St. Thomas dat eenige kwaadgezinden zeven malen in eene week, pogingen hadden aangewend de stad in brand te steken.

Door berigten van de Spaansche Kust vernemen wy, dat Morillo te Calabozo met al zyn magt verrascht is geworden, en waarschynlyk door de patriotten verslagen zoude geworden zyn, byaldien niet eenige versterkingen tydelyk gearriveerd waren, het geen hem in staat stelde om door hunne linien heen te dringen en te Caracas te komen. Het wordt gezegd dat hy gedurende deze verrigting eenig verlies geleden heeft, doch hy bragt zyne troepen weder by een en een voordeelige positie nemende te La Puerto (" een plek," welke de Spanjaarden zeggen, door de voorzienigheid tot vernietiging der Rebellen, bestemd te zyn) dreef hy zyn vyand terug, en versloeg hun volkomenlyk (dit is dezelfde slag waarvan in de brief van Generaal Morillo aan zyn vriend Uselay melding gemaakt wordt en welke in een ander deel van deze Courant te vinden is.)

Wy vernemen mede met van Puerto Cabello aangekomene vaartuigen, dat de patriotten Calabozo versterkt, en aldaar een garnizoen gelaten hebbende, gezwindelyk tegens de Hoofdstad en alle derzelver omringende streken voorttrokken uit welker hoofde San Carlos en de Valeien van Aragua en Valencia door de koning'sgezinden, die te Puerto Cabello van alle rigtingen aankwamen, verlaten werden. Een Deensch fregat is te La Guayra gearriveerd en vuurde een salut, welk door de forten beantwoord werdt.

De Weled. Gestrenge Heer Mr. H. R. Haÿunga en Echtgenoote zÿn in de Euridice te rug gekomen.

De Luitenant Kolonel F. Knotzer, van het Bataljon Jagers N. 11, Ridder van het Legioen van eer, en Echtgenoote, zÿn als passagiers in de Doris vertrokken.

Extract uit een brief van St. Thomas.

VERBOND's GOUVERNEMENT VAN VENEZUELA.

Op den 10den November 1817 vergaderden in de stad van St. Thomas Angustura, de Leden welke het Verbond's Gouvernement uitmaken, ten einde den grondslag te leggen, op het groot en gewigtig gebouw, welk alleen de natie voor verwoestingen van vreemd geweld kan beschermen, en dezelve voor huislyke ontroeringen beveiligen.

De opper Chef Simon de Bolivar, bezield met die gevoelens welke in eene groote ziel huisvesten, en met de warmste geestdrift, door zich omringd te zien van een aantal trouwe vrienden, die altyd zyne deelgenooten in kommernis en heerlykheid waren, opende de eerste zitting met eene toepaslyke en aandoenlyke aanspraak, in welke hy het gemis eener behoorlyke regering, als een gebrek beschouwde, waaraan die vreemde omwentelingen, welke het menschdom verbaasd hebben, toegeschreven mogen worden. Hy gaf leed te kennen, dat de te spoedige loop van den oorlog niet op de eerste en tweede tydreekening van de onafhankelykheid de oprigting van dezen grooten steun van eenen Vryen staat, zoo doenlyk als noodzakelyk had gemaakt. Hy gaf blydschap te kennen, dat het oogenblik verschenen was, op welke hy aan zyn land eene constitutie geven konde. Hierna werden de onderscheidene Magistraatspersonen verkoren, en verscheidene andere gewigtige stukken betrekkelyk het Gouvernement en derzelver toekoomende werkingen, in overweging genomen.

Wÿ trekken het volgende uit de Caracas Gazette van den 28sten Januarÿ, niet als een op waarheid gegrond Document maar als een uitnemend ontwerp tot een *staatkundig verdichtsel*. Daar wÿ diep belang gevoelen in de herstelling van vrede en rust in Venezuela, moet het ons leed doen, dat zulke *verbeeldingstukken* gedoogd worden in de Nieuwspapieren van dat land te veschÿnen, daar zÿ veel kwaad moeten voortbrengen. Het volk van Caracas, bÿzonderlÿk die welk eenig licht met de emigratie ontvangen hebben, zullen duidelÿk het verdichtselde in al deszelfs deelen ontwaren.

Wÿ kunnen ons niet herinneren immer de Testamenten van *Zuazola*, *Boves* of *Antonangas* gezien te hebben, ten minsten niet in de Caracas papieren.

Uit de Caracas Gazette, van Januarÿ 28.

TESTAMENT

VAN WYLEN DEN INDEPENDENTEN GENERAAL MANUEL PIAR.

In naam van den Almagtigen. Amen.

Weet elk die dit myn Testament of uiterste wil lezen zal, dat ik, Manual Piar, inboorling van Curaçao, Generaal en Chef van de legers der Republiek van Venezuela, op het punt zynde, om tegen myne neiging, in eene Republieksche luim, te sterven, het volgend verklaar:

Dat ik van de Roomsche Godsdienst ben, en in het geloof, welk ons door onze Heilige kerk onderwezen wordt, begeer te sterven. Het oogenblik is voor my gekomen, op welke de stem der waarheid gehoord wordt, en op welke elke tegenwerping die dezelve onduidelyk maken konde, geruimd is. Alle myne misdaden zie ik voor my, en als het ware uit eenen diepen droom ontwakende, beschouw ik in alles de gevaren en dwalingen waarin ik myzelve en een groot getal ongelukkigen gewikkeld heb. Het is dus eenen schuldigen pligt dat ik, by het overgaan van deze wereld tot eene andere een gedenkteeken achterlaat, in staat om eenigzins de grootte myner misdaden aantewyzen, en anderen afteschrikken myn voorbeeld te volgen.

Ik ben in die kring geboeren, in welk het alvermogen my heeft bestemd. Ik ontving eene opvoeding naar dezelve, en kreeg van myne onderwyzers lessen tot de grootste gematigdheid, eerlykheid en deugd: ware ik op dezen grondslag gebleven, zoude Ik een vreedsaam en deugdsaam man wezen! Geene redenen beletteden my, dit te zyn.

Ik verliet de hoofdstad van Venezuela, alwaar ik de beste dagen myner jeugd doorgebragt had, en keerde naar myn geboorteland te rug, alwaar ik ganach een nieuw levensmanier begon. Eene nieuwe wereld opende zich voor myn oog. Ras werd ik myne oude gewoonten moede, en kleefde my aan de misleidende vermaken en verwachtingen welke my opengehouden werden.

Niet eerder onderging ik deze verandering, of ik werd een ander mensch, en alle zaden myner daar na begane misdaden, werden toen ten eenen male verspreidt. Myne vrienden, welke nieuwe waren, spanden ter myner verderving zamen; door de natuur met eene levendige verbeelding en een tamelyk vernuft begiftigd, eindigden lieden even onkundig als vermetel mynen ondergang.

Zedert dien tyd werd ik een deugniet, doolde door de eilanden zonder een eerlyk beroep, doorbragt myne dagen in het vormen van verdichtende ontwerpen, om rykdom tezamelen, en bezat de trotsche gevoelens van myzelve. Op dit tydstip verscheen de geest van kwaad en tweedragt op dit land, alwaar ik my begaf, myzelve vleiende dat het, het toneel was, op welke ik het voornaamste deel myner levensdrama, te spelen had.

Het geluk vergezelde dikwyls myne ondernemingen, en de onderscheidene voordeelen, door my zoo in het politieke als in het militaire behaald, zyn wel bekende waarheden. Ik werd tot de hoogste rang verheft van wat ik toen dacht eene regering te zyn. Ik werd algemeenlyk bewonderd en geëerd; het leven en de bezittingen van individuën werden ter myner beschikking gesteld, en myn wil en eigenzinnigheden werden als vorstelyke wetten gehoorzaamd.

Ik zag my zomwylen met vreugde broederlyk omarmd, en gevleid door zulken, die op andere tyden te hoogmoedig zouden zyn, om my zelfs met een lagchje te vereeren. Velen die te voren my niet gedoogen zouden op hunnen drempel te treden, stonden nu, en durfden niet voor my zitten. Op dezelfde wys had ik de eerste zitplaatsen aan tafels, waar ik eenige jaren te voren bediende van was.

Ik beken dat ik dikwyls alleen zynde, deze omstandigheden overdenkende, de stem der waarheid, ofschoon in het verschiet, de valschheid dezer misleidende verschynselen heb hooren kondigen. Doch hoogmoed's zaad had reeds zoodanigen diepen wortel in myn hart gezet, dat het onmogelyk was dezelve uitteroeijen, en ik verbeelde my in staat het gansche menschdom wetten te geven.

Ik beken voor de geheele wereld, dat uit dezen grond, zyn voortgekomen de hoop misdaden, welker's aandenking my met schrik vervuld! Ik vergat, wie ik was, van wien ik myn geboorte en opvoeding ontvangen had *en wat ik zoude of konde geweest zyn*; zedert dit vergeten werd, waren alle myne daden dwalingen, en alle myne gedachten misdadig.

Ik sidder by de overdenking van het kwaad welk ik veroorzaakt heb, en de stroom van bloed, welk op myn bevel gestort is, en thans als het ware op myn hoofd door de hand van eeuwige geregtigheid gegoten wordt. Genadige God! heb deernis met my. [Piar was hier zoo aangedaan, dat hy tot een uur daarna met schryven ophield.]

Ik verklaar dat zoo ik een zot in de dagen myner dwalingen geweest ben, ik dit nog meerder was in de laatste myner loopbaan. Ik kende de man, die my nu het leven beroofd.

Ik wist dat hy tot de snoodste daden in staat was, mits zy tot zyne doeleinden gunstig waren, en doch bevredigde ik my slechts met hem eenige oorvygen in het gezigt en weinige schoppen in myne kamer te geven, eenigen tyd voor hy in deze provintie is gekomen; toen ik hem tot myne eigene veiligheid en het welzyn van het gansche menschdom moest onthoofd hebben; doch dit berouwd my nu niet veel, uit de overweging, dat het eene misdaad minder op de jaarboeken myns levens is, en een middel is, tot verzachting der vele door my begaan.

Ik begeer slechts van myne wapengenooten, hier uit te leeren, het gedrag welk zy rigten moeten, omtrent de trouwlooste en wreedste der menschen.

Ik verklaar dat ik gehuwd ben, doch herinner de naam myner gemalin niet, dewyl myne veldslagen, ambten &c. haar lang uit myn gehengen getrokken hebben. Behalven werd het algemeenlyk gedacht door myn hoogmoed en verwaandheid, dat ik eene vrouw uit eene andere kring verdiende.

Ik beken ook dat ik eene dochter by myn huwelyk verwekt heb, welkers naam ik voor dezelfde redenen niet herinner. Ik heb jegens haar de pligten eens vaders vergeten.

Ik verklaar dat ik menschlievendheidshalven een deel dezer verhevene waarheden, aan de ongelukkigen die misleid zyn geworden, aan myne vyanden, en aan die zelfde afgryselyke man, die met de dood myne trouwe diensten gaat beloonen tot erfenis nalaat. Ik waarschouw ieder tegen zyne bedriegeryen er is geen vertrouwen te stellen op zyne werkingen of gedachten, hy denkt niet eens aan de op vasten voet brenging dezer onbepaalde Republiek, welk niets anders is, dan eene verzameling van slechte mannen, die ten koste van de overigen, en van deugd en waarheid, wanen te zyn, te winnen, en te schynen, het geen zy niet kunnen, niet mogen, en niet zyn. Laten die, welke ik waarschouw tot zichzelven te rug keeren. Laten zy een vast en voorzigtig besluit nemen. Laten zy de keten, welk hun aan hunne gevangenissen hecht, los rukken en zich haasten om de orde welke zy vernietigd hebben, te herstellen, en de stroom van kwaad welk door hun veroorzaakt is, te stoppen.

Ik zeg niets van de plaats waar myne overblyfselen in zullen worden gelegd, in weinige uren zal myn bloed wreedelyk vergoten worden, doch ik hoop dat het zelve niet op het hoofd myner vyanden en van hun nakroost, loopen zal. Terwyl ik my met de vreeslyke gedachte over mynen dood bezig houde, word ik door de troost onderschraagd, dat mynen dood de grondslag wezen zal, op welke hier na rusten zal, de herstelling van orde en de middelen om het beslagchelyk en zwak gebouw van de Republiek van Venezuela neder te werpen. Ik laat myn ligchaam aan den willekeurigen handel myner onregtvaardige en wreede vyanden, over. Dat God hun vergeve gelyk ik doe!—

Als een blyk van myn berouw, geef ik aan degenen, die myn ligchaam zullen oprapen, last, het volgende met onuitwischbare karakters, op myne tombe te snyden.

Hier legd een gek verwaanden man,
Trotsch vermetel en een leugenaar,
Die slechts een arm barbier zynde,
Generaal dacht te zyn.

Ik smeek aan myne moeder en aan den Heer Bernabe Pereyra, myn meester, zoo zy leven, my hun zegen te schenken, en my te vergeven voor het niet betrachten, hunner aanradingen en voorbeelden, en van gehoorzaamheid en eerbied aan de wetten, en aan de magistraat personen, die de grondslag van hun gedrag vormden.

Ik raad Jose Manuel Blanco en alle myne makkers aan, om zelfs met de opoffering hunner rust en geluk, deze besmettelyke plaag te ontwyken.

Laten zy in my een med-gezel beschouwen, die gelukkig was, toen hy met hun de Eerwaardige monnikken van San Jacinto de Caracas &c. scheerde.

Ten blyke hiervan, teeken ik deze in de gevangenis van de stad van Angostura, den 16den October, ten 4 uren des morgens, in tegenwoordigheid van getuigen.

UIT EEN PARYSSCHE PAPIER,

Van eene late dagteekening.

Zÿne M. de koning van Frankrÿk de blÿken vervolgende welke hÿ onlangsch gegeven heeft, dat hÿ prins Talleÿrand in zÿne gunst hernomen heeft vereerde hem Vrÿdag met eene private audientie, op welke de prins aan zÿne Majesteit deszelfs broeder de Hertog van Talleÿrand voorstelde. Hoe ook Talleyrand's misgedrag omtrent Louis XVI. was, is het de regerende vorst wel bewust dat hÿ zeer weinig kans had ooit op den troon van Frankrÿk te zitten, ware het niet voor de meesterlÿke trek door welke Talleirand de vrienden van den jongen Napoleon in het verschiet hield, en de oogmerken van de keizers Alexander en Frans te leur stelde.

His Majesty's frigate Eurydice, captain Polders, arrived here on Saturday forenoon, having previously seen the schr. Harmonie of this port safely into La Guayra.

The Eurydice saw on her passage from this Island to St. Eustatia a fleet of merchantmen, spoke one of them, and was informed by her that they were bound to Jamaica. Same day saw a privateer schooner, which she chased for three days, but being becalmed the privateer escaped by making use of her sweeps.

On Thursday morning a hermaphrodite brig and a schooner, passed within four miles of this harbour, supposed to be a privateer and her prize.

We learn from St. Thomas, that some incendiaries had endeavoured to set fire to the town seven times in the course of one week.

We have inserted in our last page the Testament of gen. Piar, copied from the Caracas Gazette of the 28th Jan. not as a document founded on truth, but as an excellent specimen of *political fiction*. Deeply interested as we feel, however, for the restoration of peace and tranquillity in Venezuela, we cannot help regretting that such *flights of fancy* should ever be admitted to appear in the papers of that country, as they must be productive of much evil. The people of Caracas, particularly those who have received some light from the emigration, will plainly perceive the fiction in all its parts.

We do not remember to have ever seen, at least in the Caracas papers, the Testaments of Zuazola, Boves, or Antonanzas.

Accounts from the Spanish Main state, that Morillo has been surprised at Calabozo with all his forces, and would probably have been captured by the patriots, had not some reinforcements seasonably arrived, which enabled him to break through their line, and arrive at Caracas. During this operation he is said to have experienced some losses, but he soon rallied his troops, and taking an advantageous position at La Puerto ("a spot," say the Spaniards, "destined by providence for the annihilation of the Rebels,") he drove back the enemy and completely foiled them; the half of the Patriotic infantry is said to have been cut to pieces, and their general, Soublette killed. A letter written by generaal Morillo to his friend Uzelay, dated Barbacoa 17th February, contains the above, and adds, that he intended on the night of that day to march (reinforced by Lopes with upwards of 800 men) towards Sombrero, in order to give a fatal stroke to the enemy, he having previously dispatched orders to Calzada to begin operations on the Apure.—Notwithstanding the above, we learn from vessels arrived from Puerto Cabello that the patriots having fortified, and left a garrison at Calabozo, were rapidly marching against the capital and its environs; in consequence of which San Carlos, all the Valleys of Aragua, and Valencia have been evacuated by the royalists, who arrived from all directions in Puerto Cabello.

A Danish frigate arrived at La Guayra, and fired a salute, which was returned from the forts.

Extract of a letter from St. Thomas.

FEDERAL GOVERNMENT OF VENEZUELA.

On the 10th November, 1817, at the City of St. Thomas, Angostura, the members who compose the Federal Government, assembled for the purpose of laying the foundations to the great and important fabric, which only can protect the nation from the havoc of foreign tempests, and secure it from the ruins of domestic convulsions. The supreme chief Simon de Bolivar, penetrated by those sentiments which reside in a great soul, and with the warmest enthusiasm on beholding himself surrounded by a number of faithful friends, who have ever partaken his cares and glory, opened the first session with a pertinent and pathetic speech, in which he considered the want of a regular government as a defect to which might be ascribed these strange revolutions which have astonished mankind. He regretted that the too rapid current of the war had not on the first and second epochas of the Independence, rendered the establishment of this great pillar of a republic, as practicable as it was necessary. He congratulated himself however, that the moment had now arrived when he could give a constitution to his country. After which the different magistrates were elected and several other important points relative to the government and its future operations taken into consideration.

From the Caracas Gazette of Jan. 28.

TESTAMENT

OF THE LATE INDEPENDENT GENERAL PIAR.

In the name of the Almighty. Amen.

Know all men who will read this my Testament and last will, that I Manual Piar, a native of Curaçao, general in chief of the armies of the Republic of Venezuela, being about to die against my inclination, and under the influence of a republican fit, declare the following:—

That I am Roman Catholic, and wish to die in the faith taught by our Holy Church. I am come to that moment when the voice of truth is heard, and when every obstacle is removed which could render it indistinct. I see all my crimes before me, and awakening as it were from a profound dream, I behold in every shape the precipices and errors into which I have involved myself and a great number of unfortunates. It is therefore a duty incumbent on me, on passing from this world to the other, to leave a monument behind, capable in some respects to atone for the bulk of my crimes and to deter others from following my example. I was born in the sphere which the Almighty was pleased to allot to me. I had an education adopted to it, and received from my masters lessons of the greatest moderation, honesty and virtue; upon this basis I should have been a peaceful and virtuous man: I had no reason to prevent me from being so.

I left the capital of Venezuela, where I had spent the best part of my young days, and returned to my country, where I began entirely a new life. A new world opened itself to my view. I was soon tired with the rectitude of my old habits, and became enchanted with the seducing pleasures and hopes which were held forth to me.

No sooner did I undergo this change than I became another man, and all the seeds of my future vices were disseminated at once. My friends, who were new ones, contributed to destroy me, and endowed with a lively imagination and a tolerable genius, men as ignorant as presumptuons completed my perdition.

Since this time I became a wretch, wandering through the islands without an honest occupation, passing my days in forming chimerical schemes to accumulate riches, and elated with the proudest opinion of myself. In this crisis the genius of evil and discord appeared on this continent, where I repaired, flattering myself that it was the theatre on which I had to perform the most principal part of my life drama.

Fortune oftentimes accompained my undertakings, and the various successes of my political and military life, are public facts. I was elevated to the highest ranks of what I then thought a government. I was generally admired and respected; the lives and properties of individuals were placed at my command and my will and caprices were obeyed as sovereign laws.

I saw myself sometimes with exultation, fraternally embraced, and flattered by those who in other times were too proud to honor me with a smile. Many who formerly would not admit me to tread upon their entries, were now standing not daring to sit down before me. In the same manner I have occupied the first seats at tables, which a few years previous I attended as a servant.

I confess, that often alone, I meditated on these circumstances and heard, although at a distance the voice of truth, proclaiming the falsehood of these seducing appearances. But the seed of pride had already taken such a deep root in my heart, that it was impossible to eradicate it, and I thought myself capable of giving laws to the whole human species.

I confess before the whole world, that from this principle arose the heap of crimes, the idea of which fills me with terror! I forgot who I was, from whom I received my birth and education, and what *I should and could have been*, and ever since this was forgotten, all my deeds were errors, and all my thoughs crimes.

I shudder at the memory of the evils which I have caused and the stream of blood which has been shed at my command, and which the hand of eternal justice pours as it were upon my head. God of mercy! have pity on me. [Piar was so affected here that he discontinued writing until an hour after.]

I declare that if I have been a fool in the days of my errors, I have been more so in the last ones of my carreer. I know the man who deprives me of life.

I was aware that he was capable of the most atrocious deeds, provided they were favorable to his purposes and still I contended myself with giving him only some slaps on the face and a few kicks, in my room, some time after his arrival in this province, when I ought to have assassinated him for my safety and for the good of all mankind; however, I do not lament this much, from the consideration that it is one crime less in the annals of my life, and a means of atonement for the many I have perpetrated. I will only enjoin my companions in arms to learn from this a lesson for the conduct which they have to observe respecting this most perfidious and cruel of men

I declare that I am married, but I do not remember the name of my consort, as my campaigns, offices, &c. have long ago erased it from my memory. Besides it was generally imagined from my pride and vanity, that I deserved a wife moving in a different sphere.

I confess that I a have daughter by my matrimony, whose name for the same reasons I do not recollect. I forgot towards her the obligations of a father.

I declare, that as an effect of charity, I bequeath a part of these eloquent truths to the unfortunates who have been led astray—to my own enemies—and to the very execrable man who is going to reward with death the considerations which I have enjoyed. I warn all against his deceits—there is no faith to be placed in his operations or thoughts—he does not even think on the establishment of the extravagant Republic, which is nothing else than an assemblage of wicked men, who pretend to be, to gain, and to appear what they cannot, ought not, are not, at the expence of the rest, and at the expence of virtue and truth. Let those whom I warn, return to themselves, let them take a firm and prudent resolution, let them break asunder the chain which binds them to their prisons, and hasten to restore the order which they have destroyed, and to stop the stream of evils which they have agitated

I declare nothing as to the place where my remains shall be deposited; in a few hours my blood will be cruelly shed, and I hope it may not run on the heads of my enemies and their posterity. But while I am contemplating the dreadful image of my dissolution I am supported by the consolation that my death will be the foundation on which will hereafter rest the re-establishment of order and the means to pull down the ridiculous and weak edifice of the Republic of Venezuela. I leave my body to the discretion of my unjust and cruel enemies. May God forgive them as I do.

As a testimony of my repentance I enjoin those who may pick up my body to carve the following upon my tomb, with indelible characters:

Here lies a foolish
Vain man—proud,
Presumptuous, and a liar,
Who being but a poor Barbar,
Thought himself a General.

I pray to my mother and to M. Bernarbe Pereyra, my master, if they are alive to give me their blessing, and to forgive me for the neglect of their counsels and example, and of the obedience and respect to the laws and to the magistrates, which formed the basis of their conduct.

I recommend to Jose Manuel Blanco, and all my fellow mates, to avoid even by the sacrifice of their tranquillity and fortune, this contagious plague.

Let them behold in me a companion who was happy when he shaved with them the venerable friars of San Jacinto de Cáracas, &c.

In testimony of which I sign this in the prison of the city of Angosturas, 16th October, at 4 o'clock in the morning, before witnesses.

AMERICA.

Mr. S. L. Holmes, late Secretary to Com. Aury, has arrived in the Com Porter, by whom we have been favored with the following copy of Com. Aury's answer to the demand for his surrender.

Head Quarters, Fernandina, December 22, 1818.

Gentlemen—I have received your official letter of this day, by which, in the name of the government of the U. States, you summon us to evacuate this place with the troops under my command, as soon as it will be convenient, as possession thereof is to be taken by the forces under your command, under certain conditions specified in your said letter.

Neither this republic, or that of Mexico, nor any other of South America, being at war with the United States, obliges me to state to you, that the contents of your letter greatly surprised this government and the people of this state. You have nevertheless, intimated, that in case of our acquiescence in your demand, we shall be permitted to evacuate this Island, which neither is nor ever has been a part of the United States.

Allow me to observe to you, gentlemen, that from the moment we took Fernandina by the force of our arms, we entered into the full possession of all the rights appertaining to our enemy, and to this day we have supported these rights at the risk of our lives and fortunes.

The boundaries between the Floridas and the U. States having been fairly settled on the 27th Oct. 1795, we are at a loss how to ascertain your authority to interfere in our internal concerns.

Our surprise increases when we reflect that your communication comes as authorised by the government of a people who, in this respect, glory in the rights of nations, whether great or small, and who no doubt, sympathise with their southern brethren in the struggle for liberty and independence in which they are engaged, as were the United States, forty years ago.

On the other hand, you promise to hold sacred such of our property as unquestionably belongs to our citizens. Who is to be the judge in that case? The United States? They can by no means claim any kind of jurisdiction, from the course of the river St. Mary's down the Ocean, on this side the channel. We entertain too much veneration to believe for a single moment, that you (supposed already in possession of this island, which has never been ceded by the King of Spain, or by its inhabitants, to the United States,) can bring with you a competent tribunal to decide upon this question. The only law you can adduce in your behalf is that of force, which always is repugnant to a Republican Government and to the principles of a just and impartial nature. The same observation may be applied to your interference for the property of the inhabitants, which we have always respected.

You order us, also, as if we were subjects of your government, to leave behind when Fernandina is evacuated, all the public property that was found at its surrender. This demand is directly contrary to the public rights, by which public property captured from the enemy is avowedly that of the captors, when not otherwise stipulated. Are you acting in the name of the king of Spain or of his Allies? As we consider the people of the U. States to be unquestionably the only free people on the surface of the globe, we cannot admit that you have already arrived to such a point of degretion.—Otherwise, your demand is inadmissible and unjustifiable in the eyes of the world;—and if we must submit to it, all the blame rests with you.

Permit me, therefore, gentlemen, to request you to lay before the President of the United States these remarks, in order that a matter of such serious tendency may be duly considered. We have read His Excellency's Message at the opening of Congress with the utmost concern, and have concluded that the political situation of this Republic has been greatly misrepresented in the U. States, through the intrigues of our enemies. We have certainly a right to be heard; for which purpose, I shall have the honor of forwarding to your Government the necessary documents. If you are not disposed to let the thing remain in statu quo, until the President's farther determination be known, I am authorized to assure you that we respect and esteem too highly the people of the United States to carry matters to extremities. I have the honor to remain, with the highest consideration.

Gentlemen, Your's, &c. AURY.
(Signed) S. L. HOLMES, *Secretary.*